# יום ג', כ"ט באייר תשס"א (22 במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום **44** ימים, שהם **ששה** שבועות ו-**2** ימים לעומר.
הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה, במהרה בימינו אמן. סלה.

---

**ועוד, על אירועי חודש אייר בדורינו** (המשך דבריו של ר' כי-טוב): -

=אך כרבות הטענות של הללו, כן רבו גם המענות של אחרים...

*אומרים בעלי הטענות*: היכן אנו מכירים במאורע זה את חזון הגאולה שחזו לנו נביאינו?

*משיבים להם בעלי המענות*: אפילו אין זו עדיין הגאולה המובטחת, אנו חייבים להיות מכירים טובה ולהודות לה' הטוב שנתן לזרע ישראל תלוי-ראש בארץ-ישראל, ופינה לפניהם גויים, ויכו בה שורשים ובכל אוות נפשם הם באים ומחוננים עפרה ואין ממחה בידם מכל אויביהם מנדיהם. ותחת כי היינו אתמול נרדפים על צוואר, כולנו, ונער ימשול בנו וכל גוי קטן זמם עלינו להכחידנו, ולא היה לו מורא כלל שייענש על כך – הרי הננו היום ברשות שאין יד הגויים שולטת בה, ולא עוד אלא שנפלה תחתנו עליהם, וגדול כבוד ישראל בגויים כאשר לא היה קרוב לאלפיים שנה – **כל הטוב הזה** נקבל ולא נשמח בו ולא נכיר בחסדי ה' עלינו ולא נודה לו על טובתו??! אין לנו אלא להודות אל שעבר ולבקש רחמים אל הבא אשר ימהר ויחיש כל גאולתנו ככל אשר הבטיחנו ביד נביאיו.

*אומרים בעלי הטענות*: מימינו לא שמענו שתחילתה של גאולת עולם תבוא בדרך גסה כזו בלי ניצוץ גלוי מאורו של הקב"ה, בדרך של שפיכת דמים במלחמות גדולות וקטנות שאינן פוסקות, ובאיום מתמיד במלחמות השמד מצד גויים רבים קרובים ורחוקים ובהיות רוב רובו של העם בארצות אויביהם ובארץ ישראל רק חלק קטן מן העם...

*משיבים להם בעלי המענות*: 'לא שמענו' אינה ראיה, שמא רמזו לנו יודעי בינה לעתים ושמענו, ולא הבינונו מה שאנו שומעים, **ומי נתן לנו רשות להורות להקב"ה מה יעשה וכיצד יעשה?** *עוד הם משיבים*: הלא כבר אמרו חכמינו הקדמונים, לכך נמשלה הגאולה... לאיילת השחר, מפני שהיא עתידה לבוא קמעא קמעא, כאיילת השחר שבתחילתה עדיין חושך, והולך ואור עד נכון היום. והרי אנו עדיין לא ראינו אלא ה'קמעא' הראשונה, ומה תימה שעדיין החושך יכסה ארץ...

ושמא רמז יש כאן גם בדברי הכתובים שבתורה: אתה מוצא בפרשת התוכחה [בפר' "בחוקותיי" שקראנו בתורה בשבת שעברה] – נאמר שם לפני סוף פרשה זו, פסוק אחד של נחמה: **"וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכור, והארץ אזכור."** [ויקרא **כ"ו** 42] ושוב, אחרי פסוק זה, סיומה של התוכחה: **"ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלותם להפר בריתי איתם כי אני ה' אלוקיהם."** [שם, 44] שמא רמז יש כאן שבטרם סיומה הגמור של פרשת הפורענות שבאחרית הימים, כבר תהיה זכירת ברית האבות – 'ברית יעקב' תחילה, ואחר-כך 'ברית יצחק' וגם 'ברית אברהם' – ועדיין התוכחה לא פסקה – **"ואף גם זאת"** – לאחר כל הזכירות האלה – **"בהיותם בארץ אויביהם"** – שש שביעיות מהם עדיין בחוץ, ואף על פי שהם יכולים לבוא ואינם באים – **"לא מאסתים** וגו' **"**, **"כי אני ה' אלוקיהם"** – בין רוצים ובין אינם רוצים.

**יום נעים, עם ציפיה לישועה!**

למעוניינים לקבל את הדף, נא התקשרו לטל. 6432843 - 08 (מרדכי)

בס"ד

"הדף היומי לתולדותנו"

# יום ג', כ"ט באייר תשס"א (22 במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.

אבא קובנר, 1978

{ברשות ציבור הקוראים היקרים: ברצוני להמשיך להביא לכם קטעים ממאמר זה, גם בימי חודש סיון הבעל"ט בגלל החשיבות שלו לכל המתרחש בימינו אלה.}

**יום נעים, עם ציפיה לישועה!**

למעוניינים לקבל את הדף, נא התקשרו לטל. 6432843 - 08 (מרדכי)